

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:		v upravnistvu prejemani:	
celo leto naprej	K 24—	celo leto naprej	K 22—
pol leta	12—	pol leta	11—
četrt leta	6—	četrt leta	5-50
na mesec	2—	na mesec	1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izkušnja vank dan zvečer izposodi modelje in pramiko.
Inserati veljajo: petstopenjska petletna za enkrat po 16 vin, za dvakrat po 14 vin, za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin.
Poslano vrsta 30 vin. Pri težjih insercijah po dogovoru.
Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Poznamo št. 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 88.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:		za Nemčijo:	
celo leto skupaj naprej	K 25—	celo leto naprej	K 30—
pol leta	13—	za Ameriko in vse druge dežele:	
četrt leta	6-50	celo leto naprej	K 35—
na mesec	2-30		

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znak.
Upravnistvo (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 85.

Svetovna vojna.

Belgijci se umikajo iz Genta proti morskimi obali. — Nemci so zasedli Lille in zajeli 4500 Francozov. — Novi boji pred Reimsom. — Nemci zopet osvojili Lyck. — 11.000 Rusov vjetih. — 51 topov vpljenjenih. — Rusi se utrdili na črti Stary Sambor-Medyka. — Pričela se je bitka med našo armado in Rusi. — V Karpatih je naša armada zopet zavzela Toronyjo.

BOJI V GALICIJI. — ŠTIRIDNEVNA BITKA V KARPATIH. — ZOPETNA OSVOJITEV TORONYJE.

Dunaj, 14. oktobra. (Kor. urad.) Uradno razglasajo: Dne 14. oktobra opoldne. V črti Stary Sambor-Medyka se nahajajo utrjene sovražniške položaje. Naše čete napadajo. Ti boji pridobivajo na obsegu. V Karpatih smo po 4 dnevni bojih zavzeli Toronyjo in zasledovali Ruse proti Wyszokwu. Manjši uspešni spopadi z umikajočimi se sovražnimi oddelki so se vršili v dolini Visso.

Namestnik šefa generalnega štaba pl. Höfer, generalni major.

NAŠE PRODIRANJE PROTI VARŠAVI.

Listi poročajo: Na vzhodno-pruskem bojišču je bila ruska ofenziva sedaj popolnoma ustavljena. Dne 12. t. m. uvedeni poskus, prijeli nemške položaje pri Schirwindtu od strani, se je popolnoma ponesrečil. Nemci so izvršili protinapad in Ruse odločno porazili. Tudi napad Rusov preko Lycka in Bialle se je ponesrečil. Močen vpliv na položaj v Vzhodni Prusiji bo imelo prodiranje nemških čet proti Varšavi. Iz dejstva, da je bilo pred Varšavo pred kratkim vjetih 2000 in sedaj zopet 8000 Rusov, je sklepati na prodiranje močnih

nemških oddelkov proti Varšavi. Dejstvo, da so se Nemci nenadno prikazali pred Varšavo, je Ruse popolnoma presenetilo. Zato tudi Rusi sedaj zbirajo pri Varšavi močne čete.

Ob srednji Visli so združene nemške in naše čete na več krajih dosegle precejšnje uspehe. Poskusi Rusov pri Lvangorodu in južno od tega mesta, pretrgati našo črto, so se izjalovili.

Na galiskem bojišču so Rusi pritegnili močna ojačenja na črti vzhodno od Przemyśla in Chyrowa ter poskušajo naše položaje omajati. To se jim do sedaj ni posrečilo nikjer, nasprotno so imele naše čete na več krajih prav bistvene uspehe in je le vprašanje časa, kdaj bodo Rusi popolnoma pregnani iz teh pokrajin. Napadi na utrjene ruske položaje v Zahodni Srbiji ugodno napredujejo. Pričakovati je v kratkem dobrih poročil s tega bojišča.

RUSI O PRODIRANJU AVSTRIJSKE IN NEMŠKE ARMADE.

Berlin, 14. oktobra. Listi javljajo čez Rotterdam: Ruski vojaški strokovnjaki menijo, da je smatrati poskus nemške in avstrijske armade prekorčiti Vislo v smeri na Lublin za pripravo na frontalni napad proti Varšavi. Ako se Nemcem ne posreči prodirati istočasno tudi iz Vzhodne

Prusije, potem da do tega napada sploh priti ne more. Ruskih načrtov ni mogoče razkriti. Silo avstrijske armade, ki stoji v zapadni Galiciji cenijo Rusi jako visoko.

Junaštvo avstrijskih vojakov.

V krakovski »Nowi Reformi« čitamo: Korespondent »Birzevih Vjedomosti«, opisujoč boje pri Janowu, Zamošču, Frampolu in Tomaszowu, piše: »Avstrijski so se povsodi borili z nepopisno hrabrostjo in trdovratnostjo. Na poziv, naj se udati, so odgovorili s salvami in so raje poginili, kakor da bi se dali vjeti.« To priznanje nam sovražnega lista je najlepše spričevalo o junaštvu naših vojakov, borečih se kakor levi na vseh bojiščih.

Pismo armadnega poveljnika Borojeviča.

Iz Košic poročajo, da je pisal armadni poveljnik Borojevič nekemu svojemu prijatelju v Košicah to-le pismo: »Povejte prebivalstvu v Košicah, da lahko gleda s popolnim zaupanjem v bodočnost. Samo neumni trgajo nezrele sadove, mi čakamo, da stvari dozore, da je potem uspeh tem večji. Zato potrpite!«

Grof Tarnowsky v ruskem vjetništvu.

Krakov, 14. oktobra. Listi javljajo: Rusi so odpravili s seboj člana gosposke zbornice, tajnega svetnika grofa Tarnowskega, ki se je nahajal na svojem gradu pri Tarnobrzegu. Njegova soproga je ostala v gradu.

NEMCI ZAVZELI LILLE IN VJELI 4500 FRANCOZOV. — LYCK JE ZOPET V NEMŠKIH ROKAH. — NA VZHODNEM BOJIŠČU SO NEMCI VJELI SKUPAJ 11.000 RUSOV IN VPLENILI 51 TOPOV.

Berlin, 14. oktobra. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan dne 14. oktobra opoldne. Iz Genta se umika z veliko naglico sovražnik, pri katerem se nahaja tudi del antverpenske posadke, proti zapadu k morskemu obrežju. Naše čete ga zasledujejo. Zasedli smo mesto Lille. Tam smo vjeli 4500 Francozov.

Oblasti so proglasile Lille napram nemškim četam kot odprto mesto. Vključ temu je sovražnik pri obkoljevalnem poskusu iz Dunkerque potisnil svoje čete semkaj z naročilom, naj se tu drže do prihoda obkoljevalne armade. Ker ta naravno ni dospe-la, je imelo to za posledico, da je bilo brezsmoteno branjeno mesto poškodovano ob osvojitvi po naših četah. Z armadne fronte nimamo ničesar poročati. Dognali smo, da ste tiki katedrali v Rheimsu postavljeni dve težki bateriji. Nadalje smo opazili, da se dajejo svetlobni znaki s cerkvenega zvonika. Samoobsebi se razume, da moramo pobijati vse našim četam škodljive sovražne oddrebe in bojna sredstva, ne oziraje se na zgodovinsko katedralo. Francozi so torej slejkotprej krivi, ako bo za Francoze čestita zgradba žrtev te vojne.

Na vzhodnem bojišču smo pri Schirwindtu odbili Ruse, vjeli 3000 mož ter vplenili 26 topov in 12 strojnih pušk.

Lyck je zopet v naši posesti. Iz Biale se je sovražnik umaknil. Ko smo južno od tu odbili ruske predčete proti Varšavi, smo zajeli 8000 Rusov in vplenili 23 topov.

Francoški komuniké o položaju dne 12. oktobra.

Pariz, 13. oktobra. (Kor. urad.) Ob 3. popoldne izdani uradni komuniké javlja:

1. Na našem levem krilu so pričele naše čete izpred Hazenbroucka proti sovražniku, ki je prihajal večinoma iz črte Baillieu-Estaires-La Basses, ponovno ofenzivo. Lille, ki ga je držal oddelek naših teritorialnih čet so Nemci napadli in zavzeli. Med Arras in Albert smo napredovali.

2. V centru, v pokrajini Berry-Au Bac napredujemo tudi. Prodirli smo nekoliko proti Sounainu zapadno od Argon in severno od Malancourta med Argonami in reko Maas. Na desnem bregu Maas so prodirle naše čete, ki držijo bregove ob Maas vzhodno od Verduna, južno od ceste Verdun-Metz. V bližini Apremonte smo na našem desnem krilu pridobili nekoliko terena. Na levem krilu smo zavrnili sovražni napad.

3. V Vogezih in v Alzaciji ni sprememb.

Zaključno se lahko reče, da so imele naše čete včeraj na raznih točkah bojišč uspehe.

Ob 11. ponoči izdano poročilo pravi: Sporočiti je le, da prodirajo naše čete pri Berry-Au Bac. Sicer nič novega.

Kako velika je nemška armada na zapadu.

London, 14. oktobra. (Kor. urad.) »Times« smatrajo, da ima Nemčija v Belgiji in na Francoskem en in pol milijona vojakov ter trdijo, da je armada zaveznikov številnejša.

Nove indijske čete v Marziji.

Listi poročajo, da se je v Marziji zopet izkrcalo 30.000 indijskih vojakov. Transporte dirigirajo častniki angleškega generalnega štaba, ki se nahajajo v Marziji.

PRODIRANJE NEMCEV NA FRANCOŠKO. — ANGLEŠKO-BELGIJSKA ARMADE UNICENA. — NEMCI V PAS DE CALAISU.

Glasom poročil s Holandskega so bile belgijsko-angleške čete pri Lokerenu skoraj popolnoma uničene. Kar jih je ostalo, je zbežalo proti Ostendu, kamor so, kakor znano, dospeli tudi že prve nemške čete. Iz Berolina poročajo tudi, da je belgijsko-angleška armada zbežala v Ostende na 600 avtomobilih.

Iz Berolina poročajo: Kodanjski listi so izvedeli, da je železniška zveza med Ostendom in Diinkirchom v sled prodiranja nemške kavalarije pretrgana. — Amsterdamski »Tele graaf« poroča, da je osebni promet Pariz-London zopet ustavljen, ker so se prikazale nemške čete v departementu Pas de Calais.

Nemške čete so dohitile umikajočo se belgijsko-angleško armado.

Rotterdam, 14. oktobra. (Kor. urad.) »Courant« poroča: Nemške čete so dohitile še sinoči belgijsko-angleško armado, ki se umika čez Gent na Brugge.

Vrednost belgijske armade.

Kristanija, 14. oktobra. (Kor. ur.) »Tagebladet« sodi, da belgijska armada sploh ne pride več v poštev.

LISTEK.

Rusin v gozdu.

(Črtica z bojišča.)

Dne 28. avgusta 1914, ravno na petek je bilo. Imeli smo krasen dan. Niti oblaka ni bilo na nebu, tako da so se na daljnem vzhodu potapljale v neskončnost neizmerne ravnine kakor morje, kadar ga gledaš s parnika. Solnce je že prekoračilo pol-dnevnicu in čez ravan se je sipala precejšnja vročina, ko se je premikal naš vlak skoro s polževo hitrostjo v vzhodni smeri proti Przemyślanim, izpostavljen vsak hip nevarnosti, da nas pozdravijo ruski topničarji po svoje. Že prejšnji večer nam je bilo povedano v Lvovu — tam so nas itak prvokrat med vojnjo obsuli od raznih strani z vzmernirajočimi vestmi — da trčimo lahko nenadoma na sovražnika. Zato smo se že tam pripravili na vse možnosti, nabili puške ter se nemalo razburjeni odpeljali v negotovo noč. Sedaj sta nam pa čakanje in negotovost že presedala in želeli smo splošno, da bi bilo temu že skoro konec.

Vlak pripelje v neznatno postajo in se ustavi. Nakrat se čuje pridruženno povelje: »Izstopiti!« Povelje je

izvršeno na mah, brez vsakega hrušča in trušča. Med železniškimi vozovi stopamo počasi mož za možem, da se formiramo vzhodno od kolodvora v posamezne bojne čete. Korakamo mimo dveh vlakov, v katerih enega donajajo naše ranjence in invaginirajo ruske vjetnike, iz drugega pa skladajo vojne potrebščine, kakor: zaboje s strelivom, prepečenec i. dr.

No, sedaj imamo pa menda res že sovražnika pred seboj! Vsaj zamolklo grmenje topov in na nebu mali oblaki razstreljenih šrapnelov, ki se pojavljajo zdaj tu, zdaj tam, nam spričujejo to. Vendar je kljub večernemu pričakovanju prišel ta trenutek preveč nenadoma. Brez vsakega pravega prehoda pridemo torej po 92urni nepretrgani vožnji takoj na bojišče, naravnost pred žrela smrtonosnih topov. Neki čudni občutki, neznani mi do tega trenutka, se me polaste, ki se nič kaj ne skladajo z velikim vojnim razpoloženjem in bojnim razposajenjem ravnokar preteklih dni. Kaj tudi čuda, saj gre za življenje!

Postajo imamo že za seboj. V tem trenutku prično drveti tik pred nami od severa proti jugu naši topovi, ki jih par sto korakov jugozahodno od postaje postavijo v nove pozicije in ki par trenutkov nato že

prično sipati ogenj med sovražne vrste. Nasprotno pa se zadirajo sovražne granate samo par sto korakov pred nami v zemljo in se razletavajo s pekelnim pokom in vmes vznemirjajo zrak še šrapneli, ki označujejo svoj prihod z malimi, sivimi kolobarčki.

Pred seboj imamo ozemlje, ki je vzhodno in severovzhodno od nas sama nepregledna ravan, posejana sementertja s seli in vasmimi, ki so pa menda vsa, kakor daleč sega oko, v plamenu, zapadno in južozapadno pa prehaja ta ravan polagoma v valovito, nizko, toda z gozdovi pokrito gričevje.

Nismo še vsak na svojem mestu in že se glasi povelje našega vrhovnega poveljnika, da moramo zasedi malo gozdno višino nad nekim kamnomolom, oddaljeno dobrih tisoč korakov v južozapadni smeri od nas. Takoj se čujejo nadaljna podrobna povelja in prodiranje se prične; v kolikortoliko kriti teren tedaj! Toda, kdo je tam? Kaj doživim še danes, ako dan sploh preživim? Ali je ozemlje, ki naj ga zavzamemo, morda že zasedeno od sovražnika? In ali nas morda ne čaka kje iz zasede presenečenje? Kdo ve?

Komaj napravimo par korakov v označeni smeri, že zapazimo, da se nad kamnomolom nekaj gregibje.

Kdo je tam? Hitro doženemo s pomočjo daljnogledov, da je par civilstov, ki menda opazujejo od tam razvoj boja. Ko se še bolj približamo višini, na katere vzhodnjem pobočju leži skrita mala vas, tako da jo opazimo šele sedaj, zginejo nam hitro izpred oči ti nepoklicani opazovalci naših premikanj. Gotovo se jim vsled našega prihoda ne zdi več varno na tem mestu. Morda so izginili tudi iz drugega vzroka. Kdo ve?

Niti pol ure nismo rabili, da smo prispeli brez vsake nevarnosti na vrh, kjer smo obležali nekaj časa vsi potni in zmučeni. Pot čez razne, z žitom posejane in s krompirjem zasedene njive ter druge, še težavnejše zapreke te že samo po sebi iznjoji; ako imaš pa razen tega še svojih 30 kilogramov na hrbtu, nad seboj žgoče solnce, za seboj 92urno vožnjo v živinskih vagonih, od leve sem pa sovražnikove svinčene pozdrave, potem te taka pot še bolj zmuči. Zato se nam je kratek odmor v senci dreves prav pošteno prilgel.

Pred nami leži sedaj precej razširjen gozd. Kako daleč se razteza? Odgovora ne vem, ker ni podrobneje govora pri rokah. In kaj je v njem, kaj za njim? Kmalu pa mi je položaj vsled pojasnij višjega poveljnika precej jasn. Na levo od nas že leže naše čete v strelski vrsti, med

temi in nami naše topničarstvo in naša naloga je, prodrati skozi gozd, podaljšati desno krilo teh vrst ter iskati zvezo z divizijo južozapadno od nas.

Prodiranje skozi gozd, glede katerega nič natančnega ne veš, kaj je lahko v njem, zahteva zlasti v resnem času precejšnje previdnosti. Za tako prodiranje se izloči pred vsem redka veriga opazovalcev, katerim sledi na kakih 30—50 korakov strelska črta in šele za to prodirajo glavne čete v različnih formacijah.

Najodgovornejši, pa tudi najopasnejši je posel opazovalcev. Pri nas se je to zlasti lahko trdilo glede levega krila. In moja stotinja je bila ravno na levem krilu. Do sem so namreč še prav lahko dosegali sovražni šrapneli in granate, pa tudi brez pravega cilja oddane krogle iz pušk, ne bi bilo nobeno presenečenje. Vendar se mi položaj še ni zdel tako nevaren in zato sem se prav rad javil prostovoljno za posel opazovalca, posebno, ker sem že opazil, da ožjemim mojim tovarišem in srečnim očetom naravno nič kaj ne diši, hoditi že takoj spočetka po najnevarnejših potih. Odkrito pa tudi priznavam, da me je k temu precej gnala tudi radovednost; že takoj prvi dan, da, že prvo uro sem hotel nekaj več videti in doživeti. (Dolje pri.)

»Attenposten« priobčuje pod naslovom: »Kaj so izvedeli na Francoskem o padcu Antwerpna« francoski komuniké, ki pravi, da je še 24 fortov v belgijskih rokah in da so Nemci zasedli le neko predmestje.

Vojna kontribucija za Bruselj.

O sedanjem stanju vprašanja glede vojne kontribucije za Bruselj poročajo: Prva armada, ki je prišla skozi Bruselj, je določila kontribucijo na 50 milijonov frankov. Od te vsote je plačal župan Max najprej 20 milijonov in sicer 3 in pol milijona v denarju, za ostalo vsoto je dal bone, ki jih pa v danem trenutku ni hotel izplačati. O ostalih 30 milijonih pa sploh ni hotel ničesar vedeti. Nato ga je dal baron Lüttwitz, vojaški gubernator v Bruslju, aretirati in spraviti na neko nemško trdnjavo. Sedaj bo prišlo najbrže glede ostalih 30 milijonov frankov do kompromisa in ni izključeno, da se bosta zedinili obe stranki na 20 milijonov.

Parizani so ogorčeni nad nemškimi golobi.

Kodani, 14. oktobra. (Kor. urad.) »National Tidende« poroča iz Pariza: Tu vlada splošno ogorčenje nad drznimi obiski nemških avijatikov. Listi vprašujejo, ali so francoski avijatiki na počitnicah in zahtevajo od vlade, da kaj energičnega ukrene.

BRIGADA MAROČANOV UNIČENA.

V pismu na svoje sorodnike v Monakovu piše neki topničarski častnik bavarskega prvega armadnega zbora: Veliko junaštvo je izvršila naša četrta pehotna brigada ki je v hudem spopadu popolnoma uničila eno maroško brigado. Tudi strojne puške 3. pehotnega polka so se odlikovale. Dne 25. septembra zjutraj je presenetil ta oddelek 9. francoski kirasirski polk v bivaku ter ga uničil. Častnike, ki so bili ravno na bližnjem gradu pri zajtrku, so vjeli. Z izbornimi kirasirskimi konji smo namoestili svoje lastne izgube.

Kako je ubežala nemška križarka »Karlsruhe«.

Berolin, 13. oktobra. »Daily Mail« poroča, da se je nemška križarka »Karlsruhe« zasledovana od neke angleške križarke približala Santiagu. Nenadno se je »Karlsruhe« obrnila direktno proti obali, ne da bi se brigala za peči v morju ter se tako rešila za male otoke v nevtralnem vodju. Ponoči se je parniku posrečilo, da je neopažen zapustil svoje skrivališče.

Rusi so previdnejši kakor Angleži.

London, 14. oktobra. (Kor. urad.) »Morningpost« poroča o uničenju križarke »Palade«: Oklopna križarka »Bajan«, ki se je nahajala v neposredni bližini »Palade« se je strogo držala zadobljenih navodil ter ni skušala pomagati »Paladi«, da sama ne postane žrtev nemškega torpeda. Na ta način se je »Bajan« izognila usodi 3 potopljenih angleških križark ter se nahaja na varnem v Severnem morju.

Neresnične ruske vesti.

Berolin, 14. oktobra. (Kor. urad.) Wolffov bureau javlja uradno: Vest ruskega admiralnega štaba, da sta pri uničenju križarke »Palade« bila potopljena tudi dva nemška podmorska čolna, je v vsakem oziru ne-točna.

Berolin, 14. oktobra. (Kor. urad.) Wolffov bureau javlja: Petrogradska brzojavna agentura razširja vesti, da je Nemčija utrpela tako velike izgube, da mora preklicati vse določbe o vojaških olajšavah, oziroma osvoboditi od vojaške službe in da pokopava svoje padle junake brez škorenj in brez uniforme. Te vesti so zlagane.

TURČIJA IN TRIPELENTA.

Iz Carigrada poročajo: Poziv angleškega veleposlanika na dame veleposlaništva, da naj zapuste Carigrad, in večja aktivnost ruskega črnomoškega brodovja, pomeni, da je dosegla napetost med Turčijo in tripelento višek tako, da je izbruh sovražnosti skoraj neizogiben. — »Frankfurter Zeitung« poroča zopet: Ruski diplomatični krogi zatrjujejo, da imajo admirali črnomoškega brodovja, ki je v nedeljo zapustilo Sebastopol in ki se nahaja sedaj na višini Varne, strogo povelje, izogniti se vsakemu stiku s turškimi vojnimi ladjami in sploh vsakemu dejanju, ki bi je mogla Turčija tolmačiti kot sovražnost.

Turki o demonstraciji ruskega črnomoškega brodovja.

Carigrad, 14. oktobra. (Kor. ur.) »Tasvir i Efkâr« smatra, da je rusko črnomoško brodovje zato priplulo ob romunjsko in bolgarsko obalo, da izvrši na te dve državi primeren pritisk. List meni, da se Romunija in Bolgarija ne bodejo dali zapeljati. Nobena balkanska država ne more danes kake akcije pričeti, ne da bi vpoštevala turško armado in morarico, izvemši, ako bi Turčija tako akcijo odobravala. Turško brodovje ščiti prostost izhoda v Črno morje, ruske demonstracije torej Turčijo prav nič ne zanimajo.

Odnosaji med Rusijo in Turčijo so še vedno nejasni. Rusija bi storila najbolje, ako bi spravila one k pameti, ki so krivi, da so Dardanele zaprte. »Servet i Funum« smatra, da bo ruska demonstracija napravila v Romuniji in Bolgariji slab vtis.

Kako je v Lvovu?

V krakovski »Novi Reformi« čitamo:

Dne 23. septembra je sprejel »generalni gubernator« za Galicijo, grof Jurij Bobrinski, ki je šele pred kratkim dospel v Lvov, v veliki dvorani namestniške palače predstavljale poljske inteligence — posvete in duhovne. V imenu mesta je govoril poljski dr. Rustowski, mestni župan. V svojem govoru je izrazil nado, da bodo Rusi vzeli v varstvo Lvov in njegovo prebivalstvo ter čuvali zgodovinske spomenike.

Govor dr. Rustowskega je bil preveden na ruski jezik, na kar je odgovoril grof Bobrinski v daljšem govoru, v katerem je naglašal med drugim: »Zahvaljujem se vam, gospodje, da ste poskrbeli za to, da vlada v mestu mir in red. Načelam se, da me boste tudi v bodoče podpirali v mojem delu. Od tega vašega sodelovanja je odvisno moje zaupanje do vas. Potrebno se mi zdi naglašati to-le: Vzhodna Galicija je del ruske zemlje. Zato mora uprava te pokrajine temeljiti na ruskih interesih. Vlada bo torej tu ruski jezik, rusko pravo in ruski sistem. Vendar pa je v interesu prebivalstva, da se ne zavira normalni razvoj življenja v teh pokrajinah. Zato se bo ruska uprava omejila na to, da imenuje ruske okrajne glavarje, okrajne načelnike in policijske uradnike. Občinska samouprava ostane v veljavi, toda ta uprava je pod vladnim nadzorom. Zasedanje deželnega zbora, seje mestnih in občinskih svetov so prepovedane. Do konca vojnih operacij je ustavljeno delovanje vseh društev, zvez in klubov. Izjeme v tem oziru se dovoljujejo samo na posebno prošnjo in v posebnih slučajih. To velja za kraje, ki so po večini rusinski. Preteklost Zahodne Galicije je popolnoma druga, tu je prebivalstvo docela poljsko. Ako prispe tjakaj ruska armada, bodo tam z veseljem uvedene reforme, ki jih je obljubil v svojem manifestu vrhovni armadni poveljnik veliki knez Nikolaj Nikolajevič, seveda samo, ako bo poljsko ljudstvo zavzelo prijazno stališče napram — ruski vladi in armadi.

Končaje svoj govor, je grof grozil, da bo s strogostjo postopal proti tistim, ki se ne bi brezpogojno pokorili njegovim poveljem. Rekel je, da bo v tem slučaju kaznoval vsakogar z vso strogostjo vojnega prava in vojnih sodišč.

Da ta govor na navzoče ni napravil posebno dobrega vtiska se razume samo ob sebi.

»Generalni gubernator« grof Bobrinski je govoril dne 23. septembra v Lvovu, kakor da bi bili Rusi že absolutni gospodarji Galicije, toda od tega časa so se na pozorišču vojnih dejstev v Galiciji in v kraljestvu Poljskem izvršile velike spremembe. Ruska armada se umika na vseh točkah in slavi svoj »triumfalni pohod« preko tisoč in tisoč mrtvih in ranjenih svojih vojakov. A sam »generalni gubernator« grof Bobrinski se že pripravlja, da čim najpreje zbeži iz namestniške palače in iz Lvova.

Belgija.

Z zavzetjem Anverse (Antwerpna) so Nemci dobili celo Belgijo v roke in je zlomljen odpor belgijske armade proti navalu nemškega vojaštva čez nevtralna tla na Francosko ozemlje. Zapadno od Genta je sicer še nekaj belgijskega vojaštva, a neverjetno je, da bi se moglo izdatno ustavljati nemški sili. Boji belgijske armade na zapadnem bojišču zaslužiijo, da se nanje posebej ozremo. Znano je, da Nemčija v tej vojni ni imela namena, se Belgije polastiti, pač pa je Nemčija hotela čez Belgijo spraviti svojo armado na Francosko. Seže, ko se je belgijska vlada temu uprla, so si Nemci odprli pot čez Belgijo s silo. Konflikt, ki je radi tega nastal, se je sicer med obema stran-

icima dobojeval s orožjem, vendar je položaj v pravem oziru ves drugačen, kakor je na primer položaj med Francijo ali med Nemčijo in med Rusijo. Naj ima vojna kakršenkoli konec, pri sklepanju miru se bo vsakako upoštevalo, da je Belgija podlegla pri obrambi svoje nevtralnosti. Seveda je danes o tem prezgodaj razmišljati, aktualnejše pa je vprašanje, kak pomen so imeli boji v Belgiji za sedanjost vojno. Stvar se mora presojati z dveh stališč, z nemškega in z belgijskega. Nemci so prekršili nevtralnost Belgije, ne da bi to državo zasedli, nego da bi dosegli zmago nad Francozi, hitre zmage pa od druge strani niso mogli pričakovati, kakor samo od belgijske. S tem, da so se Belgiji ustavili Nemcem, so ustvarili njihovu namenu velike težave. Nemci so se morali najprej zamuditi z boji za Liège (Lüttich), Namur in Givet, morali so poslati znatne sile proti Bruslju in Malinesu in končno so morali koncentrirati velike sile pred Anverso (Antwerpen), da bi zavolevali to trdnjavo in zlomili odpor belgijske armade. Te operacije nemške armade so zahtevale dva meseca časa in sicer so se morale vršiti na prostoru, ki nima odločilnega pomena za Nemce. Premaganje teh težav je stalo Nemcem mnogo žrtve. Najmanjši vseh nasprotnikov Nemčije je s tem, da je zadrževal del nemške armade, dva meseca in ji provzročil znatne izgube, provzročil Nemčiji velikansko težavo, ki je zadrževala Nemčijo, da se ni mogla z vso svojo močjo lotiti francoske armade. Vojaški je torej Belgija v veliki meri izpolnila naloge, ki jih jej je naložila tripelenta.

V okopih.

Philipp Gibbs, angleški vojni korespondent, opisuje življenje v okopih tako-le:

»Gospodi doma na Angleškem bi privoščil, da bi vsaj za kratek čas lahko opazovali življenje tu v okopih na Francoskem, da bi dobili vsaj mal pojem, kakšne so žrtve naših vojakov, ki se boré tu za čast svoje domovine. Strašna nevihta divja preko pokrajine, vihar maja v gozdu smrekova in bukova drevesa, otrasa rumeno listje in je meče v okope, kjer žde naši vojaki. Gost dež pada in pada, preplavlja naše okope ter ruši in urušuje, kar je preje človeška roka, trudeč se noč in dan, ustvarila, da bi junaški borci vsaj za trenutek imeli mir pred artiljerijskim ognjem sovražnika, ki meče proti nam granate v toliki množini, kakor da bi železo in jeklo deževalo z neba.

Strašne ure preživljajo naši vojaki. Govoril sem z vojaki, ki so se pravkar vrnili iz okopov. Napravljajo vtisk, kakor bi se vračali iz mučnice, kjer so preživeli neizrečne in nepopisne grozote. Pokriva jih blato, kakor pošasti se plazijo, lica so prstena, zamazana od ilovice, mokri so do kosti in kože, kolena se jim tresejo, zobje jim šklepetajo. In če jih vprašaš, kako jim je, samo vzdanejo: »Oh, grozno je v teh okopih, granate in šrapneli bodo uničili naše živce.« Ne sramujejo se priznati svoj strah in trepet in se vesele kakor otroci, da smejo ven iz okopov, da spremljajo častnika, ki ga je poveljstvo poslalo nekam drugam na bojišče. Zdé se jim nebesa, da smejo samo trenutek živjeti mirno in svobodno božji zrak. Takšni so vsi naši tovariši, ki leže tam zunaj v blatu in krvi v okopih in strelskih jamah. Tu ni nobenega, ki bi se bahal s svojim pogumom in s svojo hrabrostjo, kadar jamejo padati nemške granate, toda nikdar v zgodovini se niso naše čete s tolikim junaštvom in s toliko vztrajnostjo borile, kot ti naši vojaki v mrzlih in mokrih okopih.

Kako so se Rusi pripravljali, da udarijo na — Pešto.

Madžarski listi poročajo to-le o kratkotrajnem bivanju Rusov v Marmaros Szigetu: »Ko je bil mestni odbornik Dobay, ki je zastopal mestnega župana, poklican k ruskemu polkovniku, poveljujočemu takratni ruski marmarošzigetske posadki, je dobil v izvršitev več ukazov. »Pred vsem ne dovoljujem«, je rekel ruski poveljnik, »nikomur, da bi točil opojne pijače. To velja tako za meščane, kakor za moje vojake, kdor se ne bi pokoril, ga dam takoj ustreliti. Želim ohraniti sigurnost mesta in osebnost sigurnost prebivalcev. Ako bi bili prišli nekoliko trenutkov kasneje ponuditi predajo mesta, bi bil dal bombardirati mesto. Obenem bi vas, velečenjeni gospod, prosil, da z nami častniki stanujete v istem poslopju in da tudi jeste pri naši mizi.« »Zakaj to?« je vprašal Dobay. »Ako bi se slučajno prigodila kakšna eksplozija, potem veste, da bomo skupno poginili!« je odgovoril polkovnik.

Na to je polkovnik zahteval, da mu mesto izroči 180.000 K. Dobay je izjavil, da jih nima, ker so državno blagožanj odpeljali iz mesta.

»Če nimate denarja, potem ga naravno tudi ne morete dati,« je rekel poveljnik, »dali pa nam boste konje, razno blago, kave, sladkorja in cigarete.«

Tudi od teh zatevanih stvari niso Rusi vsega dobili.

Prebivalstvo jim je izročilo samo nekaj blaga, sladkorja in precejšnjo množino cigaret.

Dobay je dva dni stanoval in jedel skupaj z ruskim polkovnikom in z njegovimi častniki. Ko so nekdo povečerali, so častniki razpoložili na mizo vojaški zemljevid ter ga jeli pozorno motivirati.

Na to je polkovnik pripomnil: »Naš prihodnji cilj je torej — Budimpešta. Koliko železniških postaj imamo do Budimpešte?«

Ko je Dobay hotel odgovoriti na vprašanje, mu je polkovnik dal znak, naj molči in je rekel: »Ne trudite se, mi vemo prav natančno za naše postaje. To so Szatmar, Debreczin in Budimpešta.

V dveh tednih bomo v Pešti!« je smeje poudarjal polkovnik, ko je opazil otoplo Dobayjevo lice.

Toda že drugi dan so kosili Rusi že ob 10. dopoldne, a popoldne so izginili, ne da bi se — poslovili.

Mestni odbornik Dobay se je izrazil napram sodrniku »Az Es ta« o Rusih tako-le:

»Rusi so se v vsakem oziru vedli kavalirsko. Puščali so v miru ženske in tujo lastnino. Samo nekaj vojakov je zagrešilo izgrede, a to so bili samo osamljeni slučajji. Kakor je znano, ni sedaj nobenega Rusa več na ogrskih tleh.

PRI BATERIJI.

Pripoved ranjenega artiljerijskega častnika.

V priprostem šotoru, ki je dobro maskiran s kupi sena in grmičevjem sedimo častniki artiljerijske baterije pri večerji. Vstopi podčastnik, ki ima službo pri telefonu ter javlja: »Poveljništvo sporoča, da se vrši jutri ob zori splošni naskok na sovražne pozicije. Baterija mora z vso silo podpirati našo pehoto.« »Dobro.« Razgovarjamo se o svoji nalogi. Delo ne bo lako; obdani smo od strmih bregov, zaraščeni, skalnatih in naši topovi se ne dajo spraviti tja gor, ne s konji in ne z volmi. Naše pozicije v dolini pa so izvrstne in treba bo pač od tu podpirati infanterijo.

Poveljnik baterije izdaja povelja: Vi gospod poročnik odidete še ponoči na breg čote 458, patrolje naj napeljejo telefon. Komandirali bode te ciljanje baterije.« Mladi poročnik salutira. Še enkrat trčimo z našimi pločevinastimi kozarci. Dolžni smo Srbom še krepak odgovor, ker so nas bili pred par dnevi hudo vzeeli na muho.

Predno se je zdanilo, je bil poročnik na strmem bregu, odkoder se nudi krasen razgled po okoliških brdih in dolinah. »Lepo je tam,« pravi humorist naše baterije, »toda javne varnostne razmere so precej slabe.« Spretno in naglo polagajo naše patrolje telefonski kabel, ki bo vezal baterijo z našim opazovalcem na bregu. Pričenja se daniti. V sovražniških pozicijah se pojavijo srbski opazovalci, ki se radovedno in vztrajno interesirajo za našo baterijo. Že zagrmijo iz kritega položaja tu pa tam kaka krogla srbske baterije. Treba je nadaljno opazovanje preprečiti, predno bodo srbski topovi naravnani na naše skrite položaje. Brž par šrapnelov. Naši topovi zagrmijo. Učinek je dober. Srbske patrolje so se poskrile.

Kabel je napeljan, telefon zabrenči. Naš poročnik — opazovalec podaje svoje prvo poročilo. Skozi svoje petnajstkrat povečalno steklo je zapazil na bregu, kjer se nahajajo Srbi, katere moramo pregnati, celo vrsto okopov, enega nad drugim; sovražnik se nahaja le v spodnjih okopih.

Torej spodnje okope pravi naš poveljnik — igra začenja. Prvi naših 6 topov odda prvi strel. Na zemljevidu smo izmerili daljavo. Toda ti prvi streli niso imeli namena sovražnika zadeti, ker še niti natančno ne vemo, kje da so njegove pozicije. Ti prvi streli so le orijentačni. Beli oblaki nad hribom kaže nam in našemu opazovalcu, kje da je šrapnel eksplodiral. Telefon zabrenči: »Na strani sto manj, vizir 20 manj.« Pri topovih par premikov in že zagrmijo streli. Naši šrapneli morajo padati sedaj 600 m bolj na desno in 100 m nižje. Telefon brebrenči: »Vizir deset več, padajočo granato — Bum!« Elevacija pet več. Bum. »Prav. Šrapnel. Tri strele.«

Sedaj pričnjenja peklenški koncert. Naši vrli kanoni sipajo šrapnele, da je veselo. Že se kaže učinek.

Srbi zapuščajo svoje najnižje ležeče okope ter se selijo — višje. Naša infanterija je pričela delovati. V presledkih slišimo pokanje pušk, rojne črte naših pešcev se pomikajo vedno bolj naprej. Naenkrat grdo bučanje, v globokem basu se oglasi srbski top. Telefon poroča: »Srbi streljajo na našo infanterijo.« »Kje?« »Se ne vidim. Takoj.«

Napeto pričakujemo nadaljnega poročila. Toda, kaj pa je to?

Prav blizu nas je završčelo, dva poka, ostra in jasna — ti preklicani Srbi so nas že izvohali? Smehljaje pokaže stotnik na grič poleg nas. Tja frčijo srbski šrapneli točno eden za drugim — v našo »artiljerijsko maškarado«. Tam na griču so bili naši artiljeristi »montirali« baterije in za naglo napravljenimi in navidezno prav dobrimi okopi stojijo kanoni z glinastih cevi in desk. Dolgo sipljejo Srbi svoj ogenj v te glinaste cevi; mi pa se čutimo varne v svoji skriti poziciji. Telefon javlja: »Še ena srbska artiljerija. Strelja menda na nas. 400 na levo, 1500 nazaj, elevacija 40 več.« Dva naša topa obstreljujejo še dalje srbske infanterijske okope, štiri pa naravnano na srbske artiljerijske pozicije. Vsak šrapnel jim prihaja bližje. Toda tudi oni so spoznali, da so streljali v glino in njihovi šrapneli se nam opasno približujejo. Moramo se od časa do časa skriti. Srbski šrapneli ne žvižgajo le na naše opazovalce, glej 6 korakov pred našo baterijo je ena vražja srbska krogla razpočila in nam zagnala peska v obraze ter po telefonskem aparatu, kjer se ravno oglašal zvonec z vso silo. »Jih že imam. Za grmovjem sredi brega tičijo« kliče naš opazovalec in že nam diktira nove cilje. Streljamo sedaj v tri smeri. Častniki in moštvo napnejo vse svoje sile. Poveljstvo infanterije nam telefonsko sporoča ukaze, želje, opomine, vzpodbuja nas, kara, se jezi in nas zopet hvali. Strašno naglo bučijo in grmijo naši topovi, v nas so napete vse žile in zdi se mi, da smo vsi skupaj eden sam trepetajoči živec, ki reagira na vsak migljaj poveljnika. Prvi utihne srbski top, ki je streljal na našo pehoto. Par naših šrapnelov mu je zamašilo usta. Naenkrat prenehajo tudi topovi, ki so obšipavali našo baterijo... Znova brebrenči telefon, znova obračamo svoje topove, streljamo brez presledka in niti ne zavedamo se, da nam opazovalec diktira vedno večje elevacije in da se pomikajo naši infanterijski roji vedno višje po sovražnem bregu. »Ustavite ogenj, naši so na vrhu.« Ura. »Ustavite ogenj. Odmor.« Zmagali smo. Solnce se nagiba k zatonu. Črni, izmučeni se podajamo častniki zopet k svojemu šotorju, kjer nas pozdravlja veseli obraz našega kuharja: »Javljam, da je obed že gotov.«

Dnevne vesti.

— Justično ministrstvo o novem moratoriju. Justično ministrstvo je izdalo odredbo, v kateri izraža svoje mnenje o nekaterih točkah novega moratorija. Po mnenju just. min. je smatrati za »postranske stroške« v smislu § 1, odst. 2. le one, ki so nastali pred procesom. Procesni stroški zapadejo še le, ako je sodišče o

njih povrnitvi odločilo. Izraz »61 dni« preteku moratorija je tolmačil tako, da je plačati zapadle zneske na dan, ki odgovarja prvotnemu dnevu plačilnosti. Ako je torej n. pr. zapadla tirjatev 18. avgusta, potem jo je v kolikor za njo moratorij ne velja več plačati na 61. dan t. j. 18. oktobra. V smislu § 3. odst. 2. ima zavarovalec pravico zahtevati od zavarovanca izjavo, ali hoče da traja zavarovalna pogodba še naprej ali ne. Ako zavarovalec ne odgovori izrecno negativno, potem traja zav. pogodba naprej in zavarovalec je dolžan plačati premijo za tekoče zavarovalno leto. Moratorij ne velja za ono premijo, glede katere ima zavarovalec že tožbeno pravico, torej zlasti ne za prvo zavarovalno leto. Podaljšanje roka za menične proteste velja tudi za šeko. Ako v smislu meničnega prava ni treba protesta, potem ga tudi ni treba v slučaju § 8. odst. 5. naredbe o moratoriju. Zak. o vis. maj. gledemeničnopravnih dejanj z 30. novembra 1912 ne velja, ako se uporabljajo § 9. ces. nar. o moratoriju. Justično ministrstvo je nadalje sodišča opozorilo, da naj sodniki ne bodejo preozkosrčni pri izvrševanju svoje prave priznati tudi onim obveznostnim moratorij, ki so sicer izveze. Glejajo naj predvsem na to, da se gospodarska eksistenca dolžnika ne uniči. Tudi se naj skrbijo, da bodo sodniki enega in istega sodišča čim najbolj enakomerno postopali.

— **Nova akcija urada za vojno preskrbo.** Eden najtežjih problemov, ki jih je vojna sprožila, je podpiranje vojakov na bojiščih in preskrba tistih, ki so vsled smrti svojih rediteljev postale vdove in sirote. K temu pripomore lahko vsakdo, če podpira novo akcijo urada za vojno preskrbo. Funkcionarji tega urada so namreč pridobili mnogo trdk, bank ter industrijalcev, da na svoje pisemske papirje in računske formulirje dajo natiskati v uradu za vojno preskrbo poseben kolek, ki velja ali 4 v, ali 10 vin, ali 1 K. Velike firme so dale tudi na svoje računske bloke natiskati te koleke. Taki koleki se tiskajo tudi na privatni pisemski papir in na vizitnice. Ta vojni kolek postane gotovo kmalu popularen. Kdor ga želi dobiti, naj se obrne na urad za vojno preskrbo (Kriegsfürsorgeamt, Dunaj, Berggasse 16).

— **Najvišje priznanje za hrabrost** pred sovražnikom je dobil Slovenec Karel pl. Lavrič, ki je bil dne 1. avgusta t. l. izvežban na Marije Terezije akademiji v Dunajskem Novem mestu. Poročnik Karel pl. Lavrič je sin feldmaršallajtnanta Iv. Lavriča pl. Zaplaškega, našega znanega rojaka.

— **Pogreša se vojak Andrej Bolé** 97. pešpolka, 6. kompanije. Pisal je zadnjič 24. avgusta. Kdor kaj ve naj blagovoli sporočiti njegovi ženi Alojziji Bolé, Zalog št. 19 pri Postojni.

— **Pogreša se vojak 17. pešpolka**, 11. stotnije Stefan Skulj, ki je odšel iz Ljubljane na severno bojišče. Ker so vsa poizvedovanja za njim od 30. avgusta zaman, se prosi njegove sotovariše, če vedo kaj o njem, da bi blagovolili sporočiti njegovemu bratu Fran Skulju, učitelju v Ljubljani, Tržaška cesta 29.

— **Sanitetni vojak in ranjenec** v 27. vojašnici v Ljubljani se tem potom iskrene zahvaljujejo g. kantinerju I. Samplu, ki vzlic današnji draginji zanj in povzeli nobene cene niti pri jestvinah niti pri pijaci.

— **Princ Wied**, bivši albanski knez je v ponedeljek odšel kot major na nemško fronto.

— **Znameniti ruski pisatelji** v vojni. Od znamenitih ruskih pisateljev se nahajajo deloma po svoji dolžnosti, deloma prostovoljno v vojni: Arcibašev, Kuprin, Skitalec, Rikačov, Vasiljevski, Krečevtov, Aničkov in Nabokov.

— **Na južnem bojišču** je bil ranjen tudi črnovojnik Albert Gaher, poslovodja tvrdke Feliks Urbanc v Ljubljani. Nahaja se poleg drugih ranjencev našega domačega črnovojniškega polka v Zagrebu. Iz Zagreba je pisal prijatelju pismo, iz katerega posnemamo: »Dne 5. oktobra smo trošili visoko v hribih na neprijatelje in vnela se je huda in ljuta bitka. Naša stotnija je morala prva v ogenj in je bila ves dopoldne izpostavljena najhujšemu ognju. Zato so bile tudi naše izgube precej znatne. Vrhunec srditosti je dosegla tu bitka ob 4. popoldne. Ob tem času je naša stotnija zavzela strm holm, nakar je nasprotnik nameril na nas vse topove in puške. Prasketalo je, kakor da bi se svet podiral. Na desni od mene je padel častnik Modes, rojen Dunajčan, zadet v glavo, takoj na to je zadela puška krogla dr. Pompeto — komaj en meter za mano — v treh in v sklep leve noge. Noga mu je takoj otrpnila. Priskočil sem takoj dr. Pompetu ter ga brzo nesel iz bojne vrste na varno. Ko sem se vrnil v bojno črto, mi je svjcnenka prodr-

la pri rami roko. Sedaj se lečim tu v Zagrebu, kamor so nas prepeljali. Pripominjam, da se je vrtil boj v gorovju, visokem kakih 1500 metrov. Prav takrat je nas zapadel sneg, ki je bil debel 30 centimetrov.

— **Cepljenje proti koleri v armadi.** Dunajski bakteriološki inštitut je odposlal v Galicijo 120.000 paketov seruma proti koleri. Pod vodstvom strokovnjaka, dr. Bussona, ki je deloval svoj čas na Balkanu, se je pričelo cepljenje vojakov proti koleri. Cepjenje ne povzroča nikakih bolečin ali neprijetnosti. Učinek traja prilično tri mesece. Novi serum sicer ni popolnoma sigurno sredstvo in ne obvaruje popolnoma zanesljivo pred nalezjenjem, toda vsekakor povzroči, da poteče bolezen za cepljenega prav milo in ne konča smrtno. Cepjenje izvršujejo posebne zdravniške komisije, ki potujejo od armade do armade.

— **Seznam izgub št. 26** z dne 14. oktobra 1914 je nabit na deski pred glavnim vhodom mestnega magistrata.

— **Javna zahvala.** Ga. Lid. Petri, soproga c. in kr. podpolk. Viktorja Petrija je pisala ljublj. »Nar. čitalnici«, da je v Sopronju, Ogrsko, mnogo ranjenih Slovencev, ki bi za kratak čas in zabavo radi čitali slovenske časopise event. knjige. — Na prošnjo predsednika Nar. čitalnice je blagovoli podariti g. Franc Pretnar, blaginjski mestne hranilnice ljubljanske okolo 40 raznih knjig, ki so že došle v Sopronj na svoje mesto — Tudi sta določili na posebno prošnjo slav. upravnistvi »Slov. Naroda« in »Slovenca«, da se za čas vojne pošilja brezplačno po en izvod domačin ranjenim junakom za razvedrilo. — V imenu ranjencev v Sopronjskih bolnišnicah, ki so se poslanih jim razvedril izredno razveselili, izreka blagodušna gospa Petri najiskrenejšo zahvalo. Bog plati! — (Op. ured.: To se ob sebi razume, da pošiljamo naš list brezplačno na vse bolnice, koderkoli so slovenski ranjenci.)

— **Seja magistratnega gremija** se vrši jutri v petek ob 5. popoldne v mestni posvetovalnici.

— **Seja c. kr. deželnega šolskega sveta kranjskega dne 13. oktobra.** Srednješolskih profesorjev je mobiliziranih 45, ljudskošolskih učiteljev 90, nadzorovnika 2. — Nadučitelj Piki je predstavljen iz Suhorja v Vrbovo. — Denarne premije iz Franc Metelkove ustanove za učitelje na deželi, po 80 K 41 vin, dobe nadučitelji, oziroma učitelji: Josip Dolgan, Studeno; Fran Stefančič, Velike Lašče; Pirkovič Ljud., Svidno; Karel Trost, Št. Jernej; Karel Perko, Ježica; Mirko Dermelj, Višnja gora; Fran Silvester, Boh. Bistrica; Fran Tratnik, Črni vrh; Viljem Gebauer, Smihel; Valentin Klemente, Nevle; Anton Urbančič, Igavas; Atanazij Ayver, Novo mesto. — Denarne premije iz imetja svoječasne družva za grajenje vrtov, po 72 K 16 vin, so dobili nadučitelji, oziroma učitelji: Josip Bergant, Turjak; Aleksander Lunaček, Št. Rupert; Franc Rojina, Šmartno pri Kranju; Ivan Čepon, Polhov gradec; Peter Jocič, Dobrava pri Kropi; Urh Konjar, Motnik. — Na ljubljansko realko sta imenovana suplenta dr. Ivan Hussl in Oskar Gruszecky; na gimnazijo v Kranju pa Josip Rus.

— **Iz šolske službe.** Mesto na dopustu se nahajajoče učiteljice J. Zemljanove je nastavljena na Viču kot suplentinja Julijana Toplikar. — K brezplačni šolski praksi so pripuščene: Albina Malovačič na Vrhniki, Ervina Ropas v Virčini vasi, M. Punčuh v Vrhopolju, Jožefina Blumauer v Št. Vidu pri Vipavi. — Katehet na šoli mestnega »Schulvereina« v Ljubljani je postal pater Rafael Grobljar.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** naznanja, da bo v petek, dne 16. oktobra 1914 ob 9. popoldne v Kopališki ulici št. 6. prostovoljna sodna družba v zupščino zamrlega župnika Fran Škriancu spadajočih premičnin, obstoječih iz dragocenosti, različne hišne oprave, oblek in perila ter različnih drugih stvari.

— **Hrabri spodnještajski fantje.** Stotnik celjskega 87. pešpolka Kocizan je pisal mestnemu svetu v Celju z južnega bojišča (kjer se kakor znano nahaja del 87. pešpolka in sicer bataljon, ki je bil delatiran v Skadru) pismo, v katerem pravi: Veliki napori bojev proti Srbiji ne morejo zadržati uspehov našega orožja. Naš vrli celjski domači polk si je pridobil v vseh dosedanjih bojih že slavno ime. Naš poveljni major Peter je obogatil 14. septembra zgodovino našega polka za prekrasen list slave. Tvorili smo rezervo. Popoldan zapazi major Peter, da utrjujejo Srbi visok breg na desnem krilu. Poprosil je, da sme zavzeti to postojanko z naskokom. Ta prošnja ni bila uslišana. Pač pa sta dobila dva voda moje kompanije pozneje ukaz, da gresta rekognoscirat. Zašla sta v strašen ogenj. Srbi so ju obstrevali

s pušk in mitraljez ter obmetavali z bombami. Nadporočnik Holub je bil ranjen. Dobil sem povelje, da pomagam svoji četi iz ognja. Toda fantje so prosili, da naj se jih pusti, kjer so in da naj se jim pošlje le ojačenje in pa municija. Major Peter se je naglo odločil. Zapovedal je, da pričnejo strojne puške obsipati 500 m dolge sovražne okope s kar najsilnejšim ognjem, nagovoril je 13. in 16. kompanijo z navduševalnimi besedami in že smo drli kakor vira in z urnebesnimi Urá - klici proti sovražniku. Vjetniki so nam pozneje pripovedovali, da še niso videli s tako bravuro izvršenega naskoka. Odpor sovražnika je bil kmalu strit in Srbi so panično bežali. Čez 300 jih je ostalo mrtvih, mi smo vpenili 2 strojni puški, mnogo municije, konje, puške, Srbske čete so štele 3 bataljone. Naš uspeh bo tudi za nadaljne akcije odločilnega pomena. — Marsikateri naših fantov je moral plačati ta uspeh s svojim življenjem — toda to je že tako. Drugi dan smo pokopali 31 naših — po vojni jim postavimo lep spomenik.

— **Poštni paketi.** Zasebni zavitki iz Avstrije in v Avstrijo izvezmi Galizijo, Bukovino in Dalmacijo so zopet dopuščeni do teže 20 kg brez dosedaj obstoječe omejitve dimenzije na Ogrsko in iz Ogrskega izvezmi komitate Abuj-Torma (Kassa dovoljeno), Bereg, Borsod, Hajdu, Heves, Maramaros, Szabolcs, Szatmar, Szilagy, Ugocsa, Ung, Zemplen. Izključeni so: obsežno blago (Spergut), ekspresni in nujni zavitki. Zavitki s knjigami in drugimi tiskovinami se smejo pošiljati le v sledeče ogrske kraje in iz njih: Budapest, Arad, Gyöer, Kassa, Koloszar, Marosvasarhely, Pecs, Sopron, Szekesfehervar, Nagy Varad, Baja Szabadka, Ujvidek, Zombor, Hodmozsasarhely, Szeged, Selmeczbaya, Komárom, Kecskemet, Pozsony, Temesvár, Fiume, Alsokubén, Beszterce, Nagyszalonta, Brasso, Mako, Esztergom, Fogarós, Ipolyag, Ersebetvaros, Tata, Liptószentmiklos, Nagyszombat, Kaposvár, Torda, Turócszentmárton, Szekelyudvarhely, Gyulafehérvár, Nagyenyed, Obecse, Zenta, Koermöcsbanya, Léva, Bekescsaba, Gyula, Szarvas, Csikszentreda, Gyergyószentmiklos, Szentcs, Mindszent, Rimaszombat, Rozsnyó, Kezevasarhely, Septiszentgyörgy, Deva, Szaszvaros, Jaszbereny, Karczag, Kisújszállás, Mezőtúr, Szolnok, Káransebes, Lugos, Oravicabanya, Medgyes, Segesvár, Balassagyarmat, Losoncz, Érsekújvár, Nyitra, Czegled, Karloca, Kiskunfélegyháza, Nagykőrös, Ujpest, Vác, Bartfa, Eperjes, Nagyszeben, Szaszsebes, Iglo, Kesmark, Lokse, Des, Szamosújvár, Ehetemplom, Versecz, Bonyad, Szekszard, Trencsen, Zsolna, Koeszeg, Szombathely, Papa, Verzprem, Csakortnya, Keszthely, Nagykanizsa, Zsalaegerszeg, Beszterczobanya in Zolyom. — Vseblina takih zavitkov se na Ogrskem pri oddaji preišče. Če obstoji glede vsebine zadržek, se zavitek in poštna spremnica povrtna na odposiljalni kraj s pripombo: vsebina prepovedana, nedostavljivo. — Zavitki v Bosno in Hercegovino, izvezmi ekspresne in obsežne pošiljke — so sedaj dopuščeni čez (via) Ogrsko do 20 kg brez dosedaj obstoječe omejitve glede dimenzije. — Zavitki s knjigami in tiskovinami so tudi vnaprej izključeni iz prometa.

— **Umrl je** v Ljubljani gospodu deželnemu zdravstvenemu nadzorniku in c. kr. polkovnemu zdravniku vitezu dr. Démetér Bleiweis-Trstenickemu komaj 15letni sin Sergej. Težko prizadeti rodbini iskreno sožalje!

— **Umrl je** v Gradišču h. št. 3 železniški strojevodja v p. g. Juri Jonke. Pogreb bo jutri ob 4. popoldne. Blag mu spomin!

— **Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani** ima v nedeljo dne 18. oktobra ob 10. uri v kapeli Leonišča mašo za prospeh društva.

— **»Slavčeve« plesne vaje** se prične v nedeljo, dne 18. oktobra, ob 3. popoldne in se vrše nadalje vsako nedeljo in praznik od 3. do 7. v veliki dvorani »Narodnega doma«. — Vodstvo istih je prevzel koncesijonari plesni učitelj gosp. L. Černe. Damam so se vabila že razposlala. One cenjene dame, ki niso pomotoma dobile vabila — in one, ki žele nanovo pristopiti, naj javijo to odobro, da jim dostavi vabila. Gospodom se vabila ne bodo pošiljala. — Vsem cenj. plesalkam in plesalcem priporočamo rednega in polnoštevilnega obiska.

— **Pomožna odbora občine Novomesto in Smihel-Stopiše** za zaoštrje v vojsko poklicanih priredi v petek 16. oktobra v kapiteljski cerkvi v Novem mestu s prijaznim sodelovanjem c. kr. dvorne oporne pevca g. Julija Betetta cerkveni koncert. Začetek ob pol 6. uri popoldne.

— **V Kranju** so dobili stalno kinogledališče.

— **Učiteljske v Loškem potoku** priredi v nedeljo, dne 18. t. m. popoldne

v društvenem domu veselico s petjem, igro in deklamacijami na korist Rdečemu križu.

— **Iz Celja.** Iz zaporov so bili izpuščeni: trgovca Prica in Kramar v Celju ter bratje Mahne iz Trnoveli. Ovadbne proti vsem so se izkazale za neutemeljene.

— **Drobne novice s Štajerskega.** Iz davčne službe. Asistent Anton Petek je prestavljen iz Maribora v Marjino Celje. — Iz zaporov pri deželnoobrambnem sodišču v Gradcu so nadalje izpuščeni: poštni uradniki: Fr. Zmazek, A. Vaupotič in I. Siebenreich iz Zidanskega mosta; Andrej Bračič, župnik v Lembachu; Mirko Volčič, župnik v Breznem; kaplana: Škof iz Kamnice in Razborin iz Jarenine; nadučitelj Kopic od Sv. Lenarta; nadučitelj Kranjc od Sv. Barbare. — Dva požara na Dravskem polju. V Račah je dne 7. oktobra zgorelo gospodarsko poslopje Alojza Marčiča z vsemi premičninami vred. V Terničah je zgorelo lišno in gospodarsko poslopje posestnika Cafute in hlev posestnice Kumrič. Zažgal je osemletni deček.

— **Velik proces zaradi goljufije pred izjemnim sodiščem v Trstu.** Proti židovskemu »bankirju« Samuelu Neumannu in njegovemu uradniku Janowitsu se vrši sedaj v Trstu zanimiv proces. Neumann se je največ bavil s prodajanjem srečk na obroke. Ta kupčija je pa šla slabo in Neumann je dogovorno s svojim kompanijom začel že prodane srečke — zastavljati. Pozneje je počel še huje. Prodajal je eno in isto srečko na obroke po dvakrat in trikrat. Njegov soobtoženi uradnik mu je pri tem pomagal. Obtožnica ju dolži 786 slučajev goljufije v skupnem znesku 183.942 K 92 v ter 108 slučajev po neverjenja v znesku 7001 K 64 v. Vrh tega je Neumann še posebe obdolžen 16 drugih goljufij v znesku 8212 K 50 v, Janowits pa zase več goljufij v znesku 1140 K. Obravnava bo trajala osem dni.

— **»Pariz v plamenu«** ali »Človeške usode« je naslov krasne drame v petih dejanjih, ki se predvaja v petek specialnem večeru v kinematografu »Ideal«. Slika nam tragedijo pariške malomeščanske rodbine za časa obleganja Pariza v zimi leta 1870/71. — V soboto »Med sovraštvom in ljubeznijo« ali »Mrtva«.

— **Na trgu** je bilo včeraj precej živahno. Pripeljali so 14 voz krompirja ter ga prodajali 100 kg po 9 K. Zelja je bilo na trgu 35 voz ter so ga prodajali 100 glav začetkom po 8 K, pozneje pa glavico po 4 v. Prav malo je bilo pa jajc in še okoli teh je bila taka gneča, da je bilo hipoma vse razprodano in so jih kupovalke same med seboj dražile. Tu bi bilo svetovati pač nekoliko potrpljenja. Poleg druge perutnine so prignali tudi 150 puranov in so jih prodajali po 4 K.

— **Nezgodi.** Delavec Ivan Kastrun si je včeraj pri sekaniu drv presekal na levi roki palec in je odšel v deželno bolnico. — Delavec Jožef Teran je v pivovarni Union prenašal zaboje s pivom ter je pri tem padel in si rebra tako poškodoval, da je postal za delo nezmožen.

— **Na včerajšnji semenj** so prignali 58 glav živine in sicer 48 volov, tri krave in 7 prašičev.

Brzobjavna poročila.

Praznovanje cesarjevega godu na južnem bojišču.

Dunaj, 14. oktobra. (Kor. urad.) Iz vojnega poročevalnega stana javljajo uradno: O navdušenosti in zapuosti, ki navdaja naše v Srbiji se rahajajoče čete, priča način, kako so te čete, ki stoje noč in dan sovražniku nasproti in ga korak za korakom potiskajo nazaj, praznovale Najvišji god Njegovega Veličanstva cesarja. Natiroma so dospole jutraj dne 4. oktobra polkovne godbe v pozicije svojih polkov in se namestile v zakloniščih. Kjer je bilo mogoče, je imel polkovni poveljnik, kratak slavnosti primeren nagovor, ki je izzvenel v trikrat navdušen »hura« na Njegovo Veličanstvo. Med grmenjem topov so vojaške godbe, obrnne proti sovražniku, zaigrale cesarsko pesem, ki so jo častniki in vojakji sprejeli z nepopisnim navdušenjem. Vi-harno oduševljenje so vzbudile tudi koračnice »Hoch Habsburg«, »Princ Evgen«, »Radetzky« in druge patriotske pesmi. Ta preprosta svečanost svoje vrste je napravila na častnike in moštvo globok vtisk. Pokazala je tudi sovražniku, kakšen duh in kakšna hrabrost navdaja naše čete.

SPLOŠNI POPIS ZALOG ŽITA IN MOKE V DRŽAVI.

Dunaj, 14. oktobra. (Kor. urad.) Notranje ministrstvo je na podlagi ces. nar. z dne 1. avg. t. l. odredilo, da se izvrši splošni popis obstoječih zalog žita in moke po celi državi. Proti onim, ki bodo svoje zaloge

skrivali se bo postopalo kazenskim potom.

Henrik Sienkiewicz.

Dunaj, 15. oktobra. (Kor. urad.) Korespondenca »Wilhelm« poroča, da je poljski pisatelj Henrik Sienkiewicz, ki se mudi že nekaj časa na Dunaju, izjavil, da je vest časopisja entente, kakor da bi bil pozval Poljake, da naj se bojujejo za Rusijo, popolnoma neosnovana.

Bethmann-Hollweg.

Bruselj, 14. oktobra. (Kor. urad.) Državni kancelar Bethmann-Hollweg je dospel, spremljan od šefa cesarjevega civilnega kabineta pl. Valentija, poslanika pl. Trentlerja in veleposlaniškega svetnika pl. Mutinsa, danes opoldne sem.

SARAJEVSKI PROCES.

Sarajevo, 15. oktobra. (Kor. urad.) Princip nadalje izpoveduje: Na dan atentata je porazdelil lič med zarotnike orožje in vsak je odšel na svoje mesto. Ko je Princip opazil, da so po eksploziji bombe, Čabrinovića prišli in odpeljali, ga je hotel ustreliti in na to še sebe, da bi ničesar ne prišlo na dan. Toda gneča je bila prevelika, zato ni mogel svoje namere izvršiti. Takoj na to je čul, da se je atentat ponesrečil. Postavil se je zato na Appelovem obrežju na ogel Franc Jožefove ceste ter čakal, da se vrne nadvojvoda Fran Ferdinand z rotovža. Ko je krenil nadvojvodov avtomobil v Franc Jožefovo cesto je oddal Princip iz daljave 4 do 5 korakov 2 strela iz svojega browninga, da usmrti prestolonaslednika. Oba strela sta bila smrtonosna. Takoj po dejanju so Principa aretirali. On je priznal, da je bil v zvezi z »Narodno obrano« v Belgradu. Zglasil se je pri tej organizaciji in se je pri kr. srbskem majorju Vasiću dal vpisati med četaše. V tem koru so ga za časa balkanske vojne poučevali, kasneje pa so ga radi boleznj odpuštili. Bombe je Ciganović rad volje obljubil Principu, glede preskrbljenja z revolverjem in denarjem pa mu je obetal, da se bo obrnil na neko drugo osebo. Kmalu na to je Ciganović sporočil Principu, da hoče major Tanković videti enega izmed družbe, Ker se je Grabec najbolje reprezentiral, so le-tega poslali k Tankosiću. O čem je Tankosić govoril s Grabcem, bo Grabec sam povedal.

Novi šef francoske aviatike.

Ženeva, 13. oktobra. Namesto odstavljene šefa francoske aviatike generala Bernarda je bil zopet imenovan za šefa francoskega zrakoplovstva bivši šef general Hirschauer.

Boji s turškimi in bolgarskimi komitaiši pri Skoplju.

Solun, 14. oktobra. (Kor. urad.) Kakor javljajo iz Skoplja, se je vršil v vasi Kotsik (?) ljut boj med Srbi ter neko turško-bolgarsko komitaiško četo. Vas je deloma zgorela Na obeh straneh je mnogo mrtvih in ranjenih.

Na smrt obsojeni albanski častniki.

Carigrad, 14. oktobra. (Kor. urad.) Sedem Albancev — turških častnikov, ki so se izza balkanske vojne nahajali v srbskem vjetništvu ter so se pozneje dali pridobiti za srbsko propagando v Albaniji, je bilo in contumaciam na smrt obsojenih.

Upor in kuga v Egiptu.

Basel, 14. oktobra. Iz Egipta izgnani Nemci, ki so dospeli sem, pripovedujejo, da vlada med prebivalstvom in domačin vojaštvom hudo gibanje proti angleškemu gospodstvu. V Kairu so se uprli domači vojakji. Angleži so pripeljali v Egipt 40.000 Indijcev. Ti so zanesli v Egipt kugo. V Kairu je en dan umrlo 48 oseb. V Palestini in v Egiptu je prebivalstvo navdušeno za Nemčijo. V Monco je dospel neki italijanski inženir iz Kaira, ki potrjuje, da računa Anglija s turškim napadom na Egipt in da je pripravljena na vojno.

Kolera.

Dunaj, 14. oktobra. (Kor. urad.) Uradno se poroča: 14. oktobra so bili dognani naslednji novi slučajji kolere: 3 v Kromerizu (na Nižje Avstrijskem), 1 v Pardorfu (na Moravskem), 1 v Belitzu (v Šleziji). V Krakovu sta 2, v Pilznu (v Galiciji) 6 novih slučajev. Vsi bolniki so vojakji.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodno tiskarna«.

Uetna voda

KALODONT

Zobna krema

Meteorološko poročilo.

sept.	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
14.	2. pop.	738.8	12.1	sl. jvzh.	jasno
"	9. zv.	739.9	8.3	sl. szah	del. jasno
15.	7. zj.	740.6	6.8	brezvevtr.	megleno

Srednja včerajšnja temperatura 6.6°, norm. 10.8°. Padavina v 24 urah mm 0.0.

Trgovski sotrudnik

specerist, starejša moč, vojaščine prost s prima referencami, želi mesto menjati. Reflektira se samo na dobro in stalno službo. Prijazne ponudbe se prosí na upravn. »Slov. Naroda« pod šifro „E. B. 3510“. 3510

Vinski mošt

26 do 38 K, rizlingov mošt 44 do 56 K, stara voljna vina 56 do 76 K, pristna slivovka in tropinovec 140 K za 100 litrov prodaja

J. KRAVAGNA
v Ptuj, Stajersko.

Stanovanje

s dveh ev. treh sob, kopalnico in priključki na vodo in elektriko. — **Naslov pove upravnistvo »Slov. Naroda«.** 3097

Prodajalka in učenca

potrebuje modna trgovina **P. Magdič, Ljubljana**. Pismene ali osebne ponudbe in naznanilo mogočega vstopa je vpisati takoj. 3535

NA IZBIRO pošilja tudi na d. Zelo: Krasne 3528

BLUZE krila, ko. tume, nočne halje, perile in vsake modne blage.

Zelo solidna tvrdka: **M. Krištofič - Bučar** Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša. Neprekosljiva v

otroških oblekah in krstni opravi. "

Dva mlada psa

dakoljna, pčenično barve, se predstavi takoj. Kje, pove upravnistvo »Slov. Naroda«. 3515

KUC

zdravniško priporočeno krlj tvoreče vino daje moč in zdravje.

Vzorec 3 steklenice 5 kg franko po pošt-nem povzetju K 4.80. — Edina zaloga:

Br. Novaković, veletrgovina vina, Vermoutha, Marsala, Malage, Konjaka, žganja itd. LJUBLJANA.

Kontoristinja

večja slovenske in nemške korespondence, tesnospisja in dobra računarica, se sprejme takoj. — Ponudbe pri prostem stanovanju, kurjavi in luči na Železarno je elektrarno **A. Pogačnik, Ruše pri Mariboru.** 3534

Kropki 15 letni deček, ki je dovršil 1. gimnazijo, bi rad vstopil kot

vajenec

v trgovino z mešanim blagom, najraje v kraj z obrtno šolo.

Prijazne ponudbe na upravnistvo »Slov. Naroda«. 3513

Lepo, zračno stanovanje

v I. nadstropju, tri sobe s parketi, s predsobo, kuhinjo, kletjo, drvarnico, obsežen vrt z uto. se odda takoj na Cesti na južno železnico št. 32. 3526

Mesarskega pomočnika

sprejme **J. Zrimec, mesar, Bled.** Plača po dogovoru. 3525

Trgovina

mešane stroke na Spodnjem Stajerskem, z letnim prometom 50—60 tisoč kron, na križišču cest in pol ure od žel. postaje, se z novembrom ali decembrom pod zelo ugodnimi pogoji odda. Potrebne gotovine 10—15 tisoč kron. 3516

Ponudbe pod „Lepa bodočnost“ na upravnistvo »Slov. Naroda«.

Kavarna J. Zalaznik

priporoča vsem ljubljancem in gostom z dežele **najboljši zajtrk** kakor priznalo dobro belo kavo, čokolado, kakao, čaj, fine likerje in najfinije pecivo.

Glavno razpečavanje dveh zak. varevanih, umetniško izvedenih „vojnih spominskih listov“

se odda podjetni firmi na trden račun. — Oglasiti se je v četrtek, 15. t. m. od 9. ure naprej v Ljubljani, hotel Bavarski dvor, Ullmann. 3530

Žalni klobuki vedno v zalogi. — Popravila se sprejemajo in točno izvršujejo.

Priporoča se solidna tvrdka **modni salon**

damskih in otroških klobukov v najnovejših oblikah, vseh vrst in raznih športnih čepic.

Marija Götzl Ljubljana, Zidovska ulica št. 8.

Zunanja naročila se razpošiljajo z obratno pošto.

Št. 5125. 3529

Jubilejne ustanove.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko razpisuje za leto 1914:

a) osemnajst cesarja Frana Josipa ustanov (8 po 50 K in 10 po 20 K) za uboge onemogle obrtnike vojvodine Kranjske; b) štirinajst cesarja Frana Josipa ustanov (4 po 50 K in 10 po 20 K) za uboge onemogle obrtnike in trgovce vojvodine Kranjske; c) pet cesarice Elizabete ustanov po 40 K za uboge onemogle vdove kranjskih obrtnikov ter d) pet cesarja Frana Josipa ustanov po 20 K za uboge onemogle vdove kranjskih obrtnikov in trgovcev.

Prošnje naj se pošljejo trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani do 15. novembra 1914. Priloži naj se jim od občinskega in župnijskega urada potrjeno dokazilo, da je prosilec obrt ali trgovino samostojno izvrševal, da sedaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog oziroma da je prositeljica onemogla vdova bivšega samostojnega obrtnika ali trgovca.

PRVA KRANJSKA MEDICINALNA DROGERIJA

parfumerija, fotografična manufaktura itd.

Oblastveno koncesijonirana prodaja strupov.

Ustanovljena leta 1897.

Anton Kanc

Ljubljana, Zidovska ulica 1.

Ceniki na razpolago. Ceniki na razpolago.

1706

Dr. Démetér vitez Bleiweis-Trsteniški, c. kr. polkovni zdravnik in deželni zdravstveni nadzornik na Kranjskem naznanja v svojem in v imenu svoje soproge **Rosy pl. Bleiweis-Trsteniške**, svojega sina **Fedorja** in vseh ostalih sorodnikov prežalostno vest, da je njegov iskreno ljubljani sin oziroma brat, vauk in nečak

Sergej

v četrtek, dne 15. t. m. ob 1/6. uri zjutraj, previden s tolažili sv. vere, po dolgi, mukepolni bolezni, v 16. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Blagoslovljenje nepozabnega otroka bo v soboto, dne 17. t. m. ob 3. uri popoldne v hiši žalosti, Kongresni trg št. 15, odkoder se prepelje na pokopališče k Sv. Križu k večnemu počitku.

Sv. maša zadušnica se bo brala v ponedeljek, 19. t. m., ob 9. uri zjutraj v farni cerkvi Marijinega oznanenja.

V Ljubljani, dne 15. oktobra 1914.

Prosimo za tiho sožalje.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Telefon št. 16.

Leta 1873. ustanovljena dolniška družba

Kranjska stavbinska družba v Ljubljani

Telefon št. 16. 129

Stavbno podjetništvo; pisarna za arhitekturo in stavbno-tehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbna in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji. — Priporoča se za stavbna dela vsake vrste.

Ceno mleko

3532 smetana itd. se oddaja v večji množini v centralni mlekarni Škofja Loka.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt z manjšimi plačili.

„SLAVIJA“

vzajemne zavarovalna banka v Pragi. — Rezervni fond K 60,700-720-16 — Kapitalno oddelčeno in kapitalizirano K 120,000-304-25

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Generalno zastopstvo v Ljubljani: Vse poslovanje doja čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gosposki ulici št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekt!